

PITESTIUL SE MUTASE LA PENINSULA

Torturi si crimă.

Cei "18" torturati in noaptea de 21/22 Iunie 1951, probabil aleasă ca să marcheze împlinirea unui deceniu de la intrarea în război pentru eliberarea ținuturilor răpite de ruși, ca o răzbunare, în dimineața de 22 înainte de a se suna deșteptarea zăceau aruncați în jurul barăcilor 13-14.

Căuș s'au desmetecit, târându-se s'au dus la barăci și au fost chiar scosi la lucru pe santiere. Numele celorlalti, până la 18 nu s'a putut depista. Tot Gurău Vasile spune că l'ar fi văzut pe avocatul Diaconu Gheorghe care trecuse prin închisoarea de la Galați în 1949. Despre restu...??

x x x

La sfârșitul lunii Noiembrie 1950 a sosit o dubă cu deținuți din închisoarea Aiud, printrei ei numărându-se: prof. universitar și ministru Victor Jinga, doctor fost ministru adjunct la Sănătate, Ion Simionescu (n. 30 Sept. 1897 în com. Erbiceni, jud. Iasi), doctor Traian Mihăilescu directorul Spitalului militar din București, comandorul Titus Ceausu, prof. Mihai Paulian (fost director la Colegiul Național Carol I din Craiova), Marin Pitigoi (deputat PNT de Argeș) și alții...

Prin informatorii din colonie s'a aflat de venirea acestor personalități și Ion Bogdănescu s'a sbatut ca să îi ia în brigada lui spre ai reeduca. După câțva timp, la insistențe a obținut repartizarea în brigăzile 13-14 a lui Ion Simionescu, Titus Ceausu și Marin Pitigoi. Acesta din urmă a fost cerut special de Sică Enăchescu, care-i era nepot, și vroia să-l reeduce, torturându-l tot în mod deosebit, noapte de noapte după venirea de pe santier.

De fapt toți trei, luni de zile erau chinuți, adică bătuti în timp ce acordeau câteau, și puși la tot felul de corvezi, în special spălatul dușumelelor după culcarea schingiuitorilor.

Dar tortura cea mai mare a îndurat-o dr. Ion Simionescu, fost și presedinte al "Generației de la 1922". Lui i s'au rupt mai multe coaste și în acest hal de om chinut era scos pe santierele unde lucrau studenții și pus să lucreze la roabă, cu paznic lângă el, care să-l forțeze, să țină ritmul...

La circa trei săptămâni de la noaptea "Sfântului Bartolomeu", în ziua de 12 Iulie 1951 a fost scos cu brigada studențească la santierul de la Fabrica de cărămidă de la Constanta. În acea zi lucra la roabă în hală având ca supraveghetor pe studentul Petre Cojocaru din com. Tepes Vpd, jud. Constanța. Lucra alături de doctor și nu-l slăbea din ochi, însoțindu-l peste tot unde mergea. În jurul prânzului, doctorul Simionescu a lăsat roaba în hală și a plecat la W.O. "Supraveghetorul" Petre Cojocaru după el. W.O-ul avea două cabine. Doctorul a intrat într'una, imediat în cealaltă a intrat și supraveghetorul. Dar imediat ce acesta a închis usa, doctorul Ion Simionescu a deschis-o pe a lui și s'a îndreptat spre cordonul de pază, mergând, se spune liniștit, iar se spune că s'a strigat să se oprească... dar a fost oprit de rafala ostagului care l-a doborât la pământ. La auzul împuscăturilor, Cojocaru a ieșit din W.O. și la văzut pe doctorul Ion Simionescu căzut la pământ. S'a dat alarma și a venit un camion de la Peninsula, s'a făcut procesul verbal și încărcat în camion și el spre colonie.

În decurs de 3 săptămâni, Chirion și Bogdănescu au contribuit la moartea a doi oameni deosebiți.

Lagărul de muncă forțată de la Peninsula era răvășit după această crimă organizată.

Împreună cu Constantin Ionașcu, care era dobrogean din Tepes Vodă și cunoștea pe unii care făceau transporturi cu căruțele pe santierele de construcții, am hotărât să anunțăm afară ceea ce se petrece în colonie. Am făcut rost de hârtie de la Sergiu Macarie, fără să știe pentru ce, și am scris crimele săvârșite și cei care schingiuiu și forțau oamenii să muncească până la moarte. Constantin Ionașcu le-a dat aceste informații afară și peste vreo 10 zile, un diriginte de santier ne-a spus că Radio Ankara a vorbit despre ce se petrece la Peninsula.

MOARTEA DOCTORULUI ION SIMIONESCU A ADUS SCHIMBARI RADIOALE.

Desigur au mai fost si alte "canale" prin care s'a aflat despre moartea doctorului Ion Simionescu. Pe aceea vreme aveau loc vorbitoarele pentru fruntasii in muncă cu familiile si sigur s'a spus uiora veniti la cei dragi despre crimă.

Se mai vorbea, că un deţinut din brigada studentească, Gheorghe Măruţă, fiind dus la o anchetă la securitate ar fi vorbit anchetatorului despre acest caz.

Pentru familie a fost o adevărată dramă. In luna August 1951 soţia doctorului cu fiul au venit la vorbitor si au ajuns la comandantul Georgescu care pe un ton dur i-a spus băiatului: "Cred că intelegi, tatăl dumitale a murit. Să nu faci scandal că vă arestez." Vestea a fost ca o lovitură de trăznit, pentru familie.

Mamă si fiu s'au dus in satul Valea Neagră la preot care cu teamă le-a arătat, ultimul mormânt din cimitir unde plânse pe cel drag.

Pentru acest gest creştinesc, preotul a fost arestat şi el de securitate.

După 7 ani osemintele au fost deshumate de la Valea Neagră si familia le-a înmormântat in cimitirul Sf. Vineri din Bucuresti. Deasemenea, in memoria acestui om deosebit, noul Spital din Turcu Măgurele i-a ridicat un bust si cu ocazia centenarului naşterii i s'a adăugat o placă comemorativă (1997).

De dincolo de mormânt, doctorul Ion SIMIONESCU nu şi-a uitat colegii in suferinţă, căutând să le aducă o alinare.

In luna August a fost schimbat comandantul Georgescu cu Lazăr Tiberiu care fusese sofer, trecut prin Gherla unde chinase si el in perioada reeducării, torturate pe politicişti la Făgăraş si ajuns in Peninsula, cu toate izbucnirile sălbatice înăscute, a căutat să şteargă urmele reeducării din colonie.

Pe 4 Sept. 1951 a sosit la Peninsula o "comisie" a MAI-ului in care au fost recunoscuti Albon Augustin si Osaller Ludovic care au pus in lanturi zece dintre călăii din brigada 13-14: Ion Bogdănescu, Simion Enăchescu, Octavian Grama, Coriolan Gherman, Constantin Sofronie, Dănilă Lăitîn, Ion Cojocaru (fost prim brigadier), Vladimir Bancowski, Prisăcaru Adrian, Ion Petrică, Maximilian Sobolewsky, Ion Griga ...

In lanturi au ajuns la Aiud unde imediat au fost puşi in functii de răspundere, de control al celorlalti şi de informare a administratiei despre tot ce se vorbeşte prin ateliere şi dormitoare. Isi continuau deci meseria de turnători.

In urma lor, la Peninsula a început destrămarea, a început cu toate că Lupăşcu Ion a încercat să menţină teroarea, iar alt grup in jurul lui Botez Octavian ajutat de Voin Ion, Cerbu Ion, Lie Pompiliu si Sebesan Emil, continuau să strângă informaţii si să le predea lui Chirion.

Dar comandantul Lazăr Tiberiu desfiinţează brigăzile studentesti, pe cei bolnavi dintre ei şi cu altii din colonie formează două brigăzi de muncă la grădina sub denumirea de "K 4 - K 2", iar pe ceilalti îi răspândeşte in celelalte brigăzi, in cadrul unei reorganizări.

Chirion reuşeşte să formeze o brigadă de tineret (câtiva studenţi) si câţiva recalcitranti la muncă, si să-l pună brigadier pe Lie Pompiliu şi pontator pe Sebesan Emil. Acest cuplu caută in continuare să terorizeze brigada prin strictă supraveghere şi muncă forţată, până într'o zi când au reusit, in urma unei crize de inimă si 7 zile de carceră, să fac ca toţi intelectualii, vreo 25 să scape de sub presiunea celor doi, înlocuiri fiind cu ţărani, pe care-i putea manipula.

SPRE INSCENAREA UNUI PROOES

In urma circulatiei informatiilor despre crimele de la Canal si din Pitesti - Gherla, nu numai in ţară, dar si in străinătate, s'a trecut la o anchetă făcută de Ministerul de Interne, care era si el in desagregare, pentru a găsi japi ispăşitori. Astfel pe 19 Decembrie 1951 au fost ridicati de la Gherla următorii: Turcanu Euge, Popa Alexandru Tanu, MORARESCU Vichente, Stoian Ion, Livinschi Mi-

hai, Bărgăoanu Gheorghe, Bezenovici Gheorghe (?), Bucur Gheorghe, Bauman Emil, Popescu Gheorghe, Mărtinuş Alexandru...

1952 De la Peninsula pe 8 Mai, au mai fost ridicati, Voin Ion si Popovici Cornel si dusi la Jilava unde s'au întâlnit cu Grama Octavian adus de la Aiud, care le-a spus că cei plecați în Septembrie o duc bine si lucrează în fabrică.

La Gherla, Turcanu a însărcinat pe Juberian Constantin ajutat de Bogos Constantin până în Mai 1952 când s'a întors Mărtinuş Alexandru, care a intrat și el în această conducere.

Calciu Gheorghe a fost însărcinat să organizeze serviciul de informatii, pe care le colecta și preda ofiterului politic, fiind unul dintre informatorii de bază ai acestui sistem represiv. Această situație a durat până în Mai 1953 când a plecat la anchetă și Juberian Constantin.

După prima fază a anchetelor care s-au desfășurat la Jilava și Măi, cei care s'a hotărât să fie inclusi în lotul "vinovătilor" au fost mutați în închisorile de la Ploiești și Râmnicul Sărat, izolați ca să nu poată lua legătura între ei.

După ce au reușit să-i facă să semneze declarații că acțiunea a fost inițiată de comandamentul legionar din țară la dispoziția lui Horia Sima, după ce au fost "convinși" să semneze că au făcut-o cu intenția de a sabota regimul de la putere, după ce au "recunoscut" că prin activitatea teroristă și a demascărilor au urmărit și sabotarea unității de producție din penitenciarul Gherla întocmind rapoarte false, după ce au "recunoscut" că acțiunea au extins-o și la Târgșor, Tg. Ocna, Peninsula. M. uitând să menționeze că deținuții nu aveau posibilitatea să trimită cu mașina mică (de la securitatea Pitestilor la închisoarea Brașov) doi dintre reeducați cu misiune precisă dată de Iosif Nemes, după toate acestea s'a înscenat procesul a 22 de deținuți.

Mai este de luat în seamă un element coordonator al Ministerului de Interne. La sfârșitul lunii August 1951 când pleca comisia să ancheteze moartea doctorului Ion Simionescu, în același timp ultimele rămășițe din reeducare erau trimise de la Pitestii la Gherla pentru 3 luni. După aceea s'a început anchetarea. Pe treseu

Prin Sent. nr. 32/10 Noiembrie 1954, vestitul criminal ajuns general pe trupu-rile a mii de deținuți condamnați prin înscenările lui, a mai pronunțat o sentință înscenată prin care au fost condamnați 22 deținuți la moarte din care 17 au fost executați: Turcanu Eugen, Stoian Ion, Cobălăș Nicolae (care nici n'a trecut prin Pitestii sau Gherla), Serbănescu Cristian Paul, Romanescu Grigore, Pop Cornel, Popovici Cornel, Zbranca Octavian, Voin Ion, Cerbu Ion, Popescu G. Gheorghe, Ionescu P. Constantin, Juberian Constantin, Livinschi Mihai, Păvăloaie D. Vasile, Sobolewsky Maximilian și Puscasu Vasile. celorlalți cinci li s'a comutat pedeapsa în muncă silnică pe viață dintre ei supraviețuind Voinea Octavian și Popa Alexandru-Janu (care după eliberare a devenit unul din informatorii cei mai devotați ai securității din Sibiu).

Un alt călău, Ion Bogdănescu eliberat în 1954 de la Aiud a ajuns unul dintre informatorii foarte buni ai securității din Ploiești. După eliberare a început să capete încrederea unor oameni prin suferința din temniță pretinzând că a fost el torturat, și a reușit să facă un lot pe care la dat în 1956 pe mâna securității din Ploiești care începuse să șomeze. Mai târziu i s'a permis să termine medicina și repartizat într-o circumscripție din Ius. Oluș era ochiul și urechile securității Olujene, fiind revoltat, când până în 1989 i s'a spus de către pacienți că numele lui a fost publicat în străinătate ca informator și criminal.

După 1989 nu răspundea la telefonul din Oluj unde se mutase ca pensionar, decât soția, căre i se spuneau din blestemățile făcute de soț.

Tot în timpul anchetei s'a sinucis și a murit Grama Octavian la Jilava(?), și a avut o tentativă de sinucidere pe 31 Ianuarie 1954 la Ploiești.

Metegan Florin, fost brigadier schingiuitor la preotii, după eliberare a putut termina facultatea de mine și ajunsese informatorul securității la Moldova Nouă.

Paralel cu anchetele crimelor săvârșite în închisori, datorită sistemului de "reeducare" barbară, în ministerul de interne au avut loc frământări și răsturnări, în care au fost doborâți unii dintre inițiatorii sistemului Pitesti.

În timp ce Stalin își trăia ultimele zile, în lumea străbă pe care o crease se găsiseră vinovați deviatorii de dreapta.

Și în România în prima linie au fost arestați pe 16 Oct. 1952 Mișu Dulgheru (Dulbergher) iar pe 18 Februarie 1953 au urmat Teohari Georgescu și Marin Jianu. Toti trei erau amestecați și în coordonarea acțiunii întreprinsă la Pitesti și vizitaseră locurile unde se înfăptuiau crimele dând indicații în consecință.

Mișu Dulgheru a stat doi ani și trei luni închis, eliberat fără proces și numit director la secția de "canalizare" de la ICAB. În 1980 a plecat definitiv din țară și a murit în Israel având bustul lui Stalin pe birou.

Teohari Georgescu a stat închis doi ani și jumătate, ca deviationist de dreapta și după eliberare numit director la Combinatul poligrafic "13 Decembrie" până în 1965 când a ieșit la pensie.

Jianu Marin, ministru adjunct, arestat ca omul de casă al lui Teohari și al partidului, a stat un an și apoi eliberat deși se știa că fusese între cei ce au "tolerat și încurajat" torturile din închisorile de exterminare. Era și un criminal organizând, la dispoziția lui Teohari Georgescu suprimarea lui Săvinescu fostul director al închisorii Doftana. La eliberare nu s'a mai discutat rolul ~~unui~~ și în crimele de la Pitesti și Gherla, fiind trimis la "munca de jos".

Oseller Ludovic, născut 6-03-1924 în com. Oiocaia, jud. Bihor ajuns comandantul securității de la Oradea, s'a ocupat de lichidarea partizanilor din Maramureș și de exterminarea țăranilor din Bihor și Arad care se răsculasă împotriva colectivizării forțate din Iulie-August 1949, omorîd peste 20 țărani. După săvârșirea acestor crime va fi transferat în Direcția Generală a Penitenciarelor și se va ocupa de organizarea altora mai odioase, la Pitesti, Gherla; Peninsula și peste tot unde era nevoie de oameni "tari". Dar a venit și ziua când susținătorii lui, Vasile Luca și Ana Pauker intraseră în închisoare, ~~ca și~~ Teodor Sepeanu pe care-l însoțea în măsurile ce le lua la Pitesti, Gherla și ori unde erau trimisi de Teohari, în aceea zi, sau acele zile când somnu-i dispăruse, Oseller s-a dus în cimitir și cu un glonț ce și l-a tras în cap a uitat toate crimele făcute.

Cu 6 zile înaintea arestării lui Teohari, și la un an și jumătate după ce-l trimisese pe Turcanu la Gherla i-a venit, și lui nea Săndel, DUMITRESCU D. Alexan-dru, născut pe 21-06-1914, în com. Dragotesti de lângă Baș, comandantul închisorii Pitesti, rândul să fie arestat și intrat în anchetă pentru crimele săvârșite. Și cum nu putea să le facă singur au urmat:

Sucigan Gh. Gheorghe, născ. 11 Mai 1924 la Mădăraș-Oradea, locot. politic arestat pe 13 Martie 1953.

SEPEANU Teodor; n. 23 Oct. 1914 la București, bd. Daciei nr. 10 B., locot. colonel, bătuș în anchetele din procesul Maniu, criminal în anchetele de la securitatea Capitalei, inițiator al torturilor barbare de la Pitesti și Gherla, unde a mers ca să constate dacă se fac întocmai, a fost arestat pe 15 Martie 1953.

AVADANEI P. Constantin, n. 4 Martie 1925 în com. Mihăilești jud. Suceava, slt. politic, tată a trei copii, domiciliat în Gherla, ofiter politic, un sbir care a supravegheat aplicarea torturilor, dând și indicații, a fost arestat pe 24-03-1953 și adus la București.

BĂRBOSU I. Viorel, n. 11-01-1921 în com. Târgul Lăpusului, medic, domiciliat în Gherla, omul care a falsificat diagnosticul celor omorâți în torturi, favorizând crimele în continuare, a fost arestat pe 1 Septembrie 1953.

MIRCEA Mihai, seful biroului inspectiei (adică politrucul) de la închisoarea Pitesti din timpul reeducării, a fost arestat în Martie 1953

Iagăru Marin slt. politic, ajutorul lui Mircea Mihai la Pitesti, mutat la Codlea a fost arestat si trimis la Bucuresti.

Marina Ion (fost Ițicovici) angajatul MAI care lucra cu Turcanu, primea de - claratiile smulse prin bătaie, privea prin vizetă torturarea victimilor, a fost arestat si trimis în judecată.

După 4 ani de la arestare, prin Sent. nr. 101/16-04-1957 a T.M. Bucuresti semnată de maior Bramovici I. (sau Brancovici), au fost condamnatii după cum urmează:

Sepeanu Teodor la 8 ani; Dumitrescu Alexandru la 7 ani; Sucigan Gheorghe la 7 ani, Avădanei Constantin la 6 ani; Mircea Mihai la 6 ani; Iagăru Marin 6 ani; Marina Ion la 6 ani; Bărbosu Viorel la 5 ani....

Acest proces a fost făcut ,ca numai la o jumătate de an, toți aceștia să fie grațiați printr-un decret semnat de Alex. Drăghici pe 6 Noiembrie 1957.

În acest an 1957 asistăm la grațierea tuturor ofiterilor torționari și care săvârșiseră crime împotriva deținuților în timpul muncii forțate, după cum urmează:

22 Aug. 1957 prin decretul 403 au fost grațiați 19 fost ofiteri și subofiteri torționari care au săvârșit crime monstruoase la Salcia în 1952-1953, și au fost încadrați cu gradele avute, prin ordinul din 7 Mai 1959 al lui A. Drăghici.

Prin decretul din 25 Aug. 1957 a fost grațiat fostul comandant Borcea Liviu de la lagărul de exterminare Midia (1950 la 10 Aug. 1953) și arestat pe 1 Dec 1954, când i s-au dat 25 ani muncă silnică. A fost reîncadrat ~~de~~ lt. major în funcția de ajutor de serviciu la comandamentul penitenciarului din Cluj (secția minori) cu vechimea în muncă pentru perioada închisorii.

Albon Augustin, fost colonel, inspector coloniiilor de pe canal, arestat odată cu fiul lui Borcea Liviu, condamnat 25 ani pentru furnizare de informații fostei siguranțe "burgheze", a fost grațiat fără reintegrare. A fost angajat croitor (fusesse ceaprazar la Turda) la -cooperativa din Calea Grivitei colț cu str. Tranșilvaniei unde avea șef de unitate un deținut, Buia.

Prin Decret 484/1 Oct. 1957 au fost puși în libertate, grațiași și încadrați cu vechile grade, încă 12 torționari, foști ofiteri și subofiteri la lagărele de exterminare de la Canal.

ALTI CALAI PESTE CARE INTENTIONAT SE LASA UITAREA.

Este vorba despre cei ce au bătut au dat dispozitii și au supravegheat aplicarea întocmai a monstruoșităților săvârșite la Pitesti și Gherla.

Militieni: Ciobanu (sef de sectie); Georgescu Alexandru (sef de sectie); Măndruță (sef sectie, un căine turbat); Roman (sef sectie); plutonieri și sergenti care băteau: Cucu Mihai; Dănilă Niki; Dina Florea; Drăgșan; Enache; Filip; Falop Martin; Gabor Tiberiu; Gheorghiu Ion; Lazăr Mihai; Lazăr Simion; Mureșan Gavrilă; Nistor; Tămăioagă; Vascanu Augustin...

Comandanții de la Gherla care au bătut: căp. Gheorghiu Constantin; Goiciu Petre, găgăut din "nație" lăcătuș sau așa ceva, bătea ca un nebun scos din minți neștiind să lege două cuvinte, a fost printre monștrii ce au torturat deținuții politici din Gherla, venit de la închisoarea din Galati unde și-a început calificarea de criminal în adevăratul sens al cuvântului. A fost acoperită acțiunea lui și de Gheorghiu Dej cu care fusese "coleg" la Galati și de Drăghici Alex.

Mihalcea Aurel, ginerile lui Goiciu, un alt barbar, bătaș notoriu ce a torturat pe studenții din reeducare trimiși să lucreze în fabrica închisorii și după aceea toate generațiile de deținuți politici aruncate în ghearele Gherlei. Băiat de popă și-a ales singur pedeapsa, dat afara s'a sinucis.

Lăzar Tiberiu, ai cărui părinți pretindea că au murit la Auschwitz, rămâne între figurile descendente din galeria NKVD-ului. Iată un fragment din activitatea lui de comandant al Gherlei, în timpul reeducării: "În luna Aprilie 1950, a doua zi de Paști, dl. Lăzar Tiberiu, directorul Penitenciarului Gherla a organizat în acest penitenciar o bătaie a circa 100 de deținuți... i-a aranjat în cerc, prin flanc câte unul, dându-le ordin să meargă în pas alergător, dându-l aflându-se în mijlocul cercului, apoi a dat ordin domnului militan Filip Martin să-i aducă două ciomege cu care se cărau ciuberele cu mâncare și a început să-i bată pe deținuții care alergau în cerc, cu acele ciomege lovindu-i unde nimerea: peste cap, peste spate, peste picioare. Deținuții care cădeau jos erau loviți cu picioarele și obligați să se ridice și să continue să se alerge... După circa o oră de bătaie și fugă, aceiași deținuți au fost introdusi pe sala secției parter a penitenciarului unde li s-a dat ordin să se desbrace de haină și cămase - rămânând cu trunchiul gol - și au fost obligați să se culce transpirați și obosiți pe mozaicul sălii, lipindu-se cu pieptul gol de piastra mozaicului; în același timp fiind forțați să bea apă." Astfel de specimene a colindat, cu aceleși metode și pe la Făgăras, Peninsula... iar când a fost scos din "mână", a ajuns sofer ca și colegul lui în schingiuiri de la Aiud, criminalul Mihai Dorobanțu.

ALTE CADRE MAI SUPERIOARE CE AU COORDONAT TEROAREA

NEMES Iosif, inspector în MAI și-a luat sarcina de organizator al crimelor începând cu Suceava, Pitesti, Gherla, Brasov și de prin toamna lui 1951 a dispărut din mijlocul coordonatorilor, să fi fost după moartea dr. Simionescu, să fi precădat "colegului" Oseller Ludovic pe care-l înșotea prin iad ?

Bădică Ilie, zugrav din com. Podari jud. Dolj, chestor la Siguranța Craiovei, agent al NKVD-ului condus de Petrov Vasiliiev, ajuns în Direcția lagărilor și închisorilor, a urmărit alături de Oseller și Sepeanu desfășurarea procesului "de reeducare", a dat și o fugă să facă ordine după evadarea de la Căvanic, a constatat alături de Albon că lucrurile merg bine și la 13-14 de la Peninsula și drept răplată i s'a dat gradul de general și o vilă la șosea să se odihnească după atâta muncă și sudoare, lăsând în urmă sânge, trupuri neînsufleteite și suflute "schilodite".

Boris Grunberg, alias Alexandru Nicolschi, n. 1915 în Basarabia, instruit de NKVD la Cernăuți și trimis pentru spionaj în România s'a predat, cum a ajuns, pe 26 Mai 1941. Făcând parte după 23 - 8-4944 din grupurile de provocatori comunisti, a fost încadrat după 6-03-1945 ca șef al Corpului detectivilor, devine inspector al Politiei de siguranță, pe 17-04-1947 participând la înșcenarea Tămădăului. La 1 Sept. 1948 numit subdirector în Direcția Generală a Securității poporului s'a ocupat nu numai de arestarea, torturarea, înșcenarea, dar și urmărirea victimelor pe parcurs și în special a tinerilor, supunându-i "reeducării" pentru a fi redată societății ca oameni folositori, adică agenți informatori cu angajament. Datorită zelului, a făcut carieră sub Teohari, pe care apoi l-a ținut în arest, a făcut casă bună cu Mihu Dulgheru pe care l-a frecat în anchete, dar preocuparea lui era reeducarea tinerilor. S'a deplasat la Pitești, la Gherla, la Târgșor și acolo întâmpinând rezistență, i-a pus în lanțuri și trimis lui Maromet la Jilava.

A fost o figură, n'ar mai fi fost, de gobolan cu în descrie Adriana Georgescu, o fiară ale cărui lovituri în MAI le-am cunoscut, dar mai ales o brută ce rănjea tot timpul, un NKVD-ist în carne, oase și suflet diavolesc. A fost avansat în posturile cele mai mari, până la General locotent și conducea sistemul represiv. Scos în rezervă în 1961 a rămas uimit când în 1991 a fost întrebat de Lucia Hosu în legătură cu torturarea foștilor deținuți și n'a găsit altă explicație, decât: "Cine știa în 1949 că o să vină 1989", cu alte cuvinte n'ar mai fi rămas nimeni care să-l întrebe. Pe 15 Aprilie 1992 procurorul Șerban Niculescu i-a fumat personal citatia la Parchet. A doua zi se zice că a murit în "soma". Pe 17 Aprilie l-a venirea procurorului și medicului legis, soția celui mai mare tortionar tipa: Acel străin mort în casa ei să fie scos afară.

Pintilie Gheorghe, alias Pintilie Bodnarenko, alias Pantiuşa, născut în 1902 probabil la Tiraspol, agent al NKVD-ului infiltrat în România şi arestat . A trăit în temniţă alături de Gheorghiu Dej. A jucat după "eliberare" un loc de mână în-
tăi în NKVD-ul din România, devenind un călău de neîlocuit al lui Dej. El a omorât
pe Ştefan Foris ca să-i deschidă drum liber lui Gheorghiu Dej. El a lucrat mână
în mână cu Nicolschi la instaurarea sistemului de teroare, extermină prin muncă
forţată şi inventarea diabolicei "reeducări" după instrucţiuni sovietice. A fost
îndepărtat din securitate în 1965, adică pensionat. A fost o pacoste pentru neamul
românesc.

Toată această armată de criminali era subordonată criminalului mai mare, Gheor-
ghe Gheorghiu-Dej care urla în 1949 la Constanta: Aici să fie mormântul intelectu-
alilor români. El a ordonat toate nelegiuirile din România, el a supervizat acţi-
unea de reeducare prin autodemascare din închisorile comuniste arătate mai sus
şi tot el, la presiunile străinătăţii de a se respecta drepturile omului şi a
se elibera deţinutii politici a inventat aşa zisa reeducare prin convingere, pen-
tru a înjosi pe deţinuti politici înainte de eliberare, după cum vom vedea mai
jos că s'a făcut în temniţele româneşti.